

O kamenech a lidech

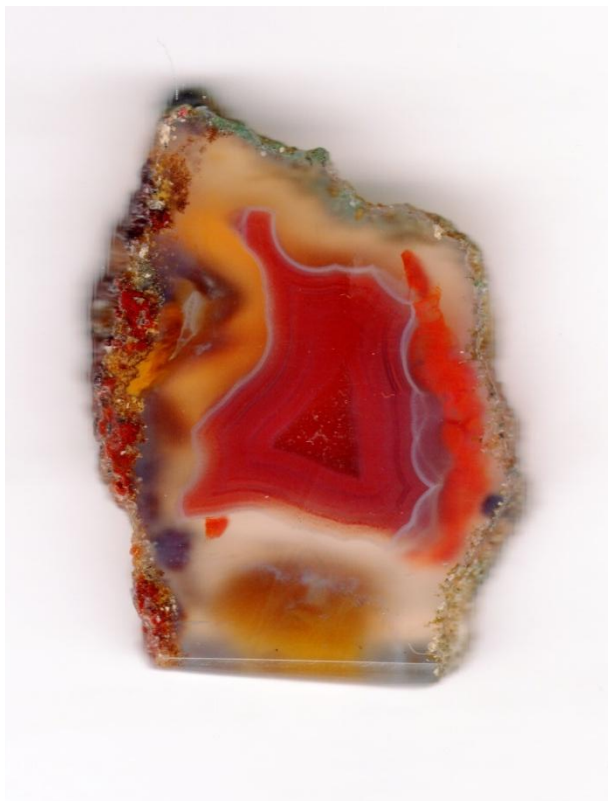
A také o Českém ráji

Pavel Barták

Krásné kameny dokázaly oslovit spoustu lidí od úsvitu dějin. Obdiv ke kráse lidí spojuje a činí je lidštějšími. Bylo tomu i tehdy, když lidé objevili krásu kamene Českého ráje a Podkrkonoší. Od dob císaře Rudolfa II. po dnešek. A o tom je dílko, které držíte v ruce.

Chci vám ukázat nejen krásu drahokamů, ale také hledám v lidech to hezké, co mohou drahokamy v lidech najít. Najít to dobré v nás je nakonec to, co děláme celý život a někdy mám pocit, že nic jiného moc smysl nemá.

Přeji Vám hezký zážitek, asi takový,
jako byste ty kamínky a dobré lidi
sami potkali.

Obsah

Dobrý den	6
Na kolenou.....	13
NewYorčan v Českém ráji	20
O těch co vás chtějí potěšit	30
Holandán a jeho syn.....	38
Jak tričko zachránilo Geopark Český ráj.....	48
Že nemáme v Čechách moc zlata? Ale jo, máme.....	58
Brilianty z Rovenska pod Troskami	64
Muzeum v Nové Pace – místo, kde se i špalek promění v drahokam	72
Staropacký Kanadán.....	83
Mocní lidé a moc kamenů	92
Poděkování	103
Kontakty.....	104

Dobrý den

V Českém ráji se od nepaměti udržuje pozoruhodný zvyk. Když někoho neznámého potkáte uprostřed skal, tak vás obvykle pozdraví.

Není to pozdrav, jako když
vstoupíte do autobusu, nebo do
obchodu s potravinami. Takové to
nazdar, chtěl bych jízdenku nebo
rohlík.

Takový pozdrav v Českém ráji je
poselství o stavu duše člověka,
který vás zrovna potkal uprostřed
krásy skal, lesů, rybníků a starých
hradů. Je v tom určitě i kousek
obyčejné lidské potřeby sdílet
radost a krásu.

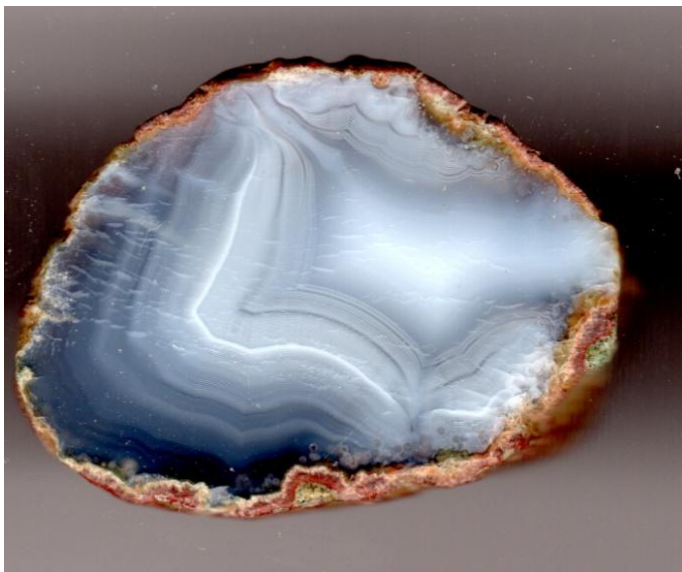
Možná v tom bude i jarní trylek
sedmihláska, slavíků, střízlíka,
rákosníka, vábení samečeků kuňky
či celý sbor těchto špičkových

sólistů Českého ráje. Třeba v tom bude i letní radost z příjemného klima pískovcových údolí kolem hradu Kost, třeba Plakánku, které v červencových vedrech připomínají oázu v poušti.

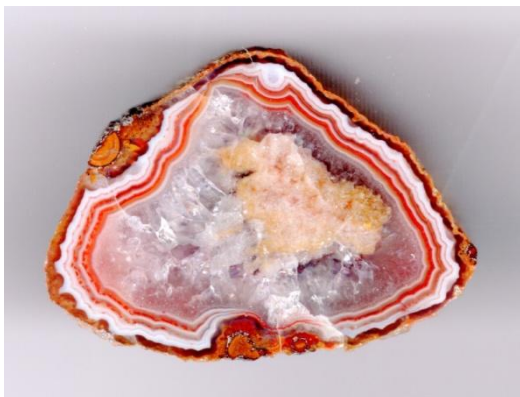
A snad v pozdravu neznámého člověka bude i fantastická chuť mnoha pramenů čisté vody, které

potkáte na svých toukách a kvůli kterým stojí za to na chvíli se zastavit, napít se a být vděčný tomu, že ten ráj vůbec máme. Že máme místo, kde můžeme být všichni alespoň na chvíli šťastní.

Možná v tom bude i podzimní chuť dozrálých jablek, které tu rostou snad u každé cesty a jsou pozdravem našich předků, kteří nás měli rádi a mysleli na nás. U každé té jabloně si zkuste vzpomenout na ty, co nás měli rádi a už nám to nemohou říci osobně. Určitě jich bude hodně. A zavzpomínejte i na toho, kdo tu mnohdy prastarou jabloň sázel, přestože jste jej nikdy nepotkali. Každý takový strom je pro mne úžasnější a hodnotnější památník dobrého člověka, než jakákoliv socha. Dík vám všem, co jste je sázeli.

Nebo se komusi zdravícímu povedlo najít si na lesní či polní cestě svůj vlastní drahokam, o kterých je celá tato knížečka.

Zastavte se na chvíli a podívejte se těm neznámým do očí, určitě najdete trochu lidství, radosti a všeho, co je na obyčejném lidském pohledu to nejlepší. Jo, a taky zdravte, stojí to za to.

